

ΘΑ ΔΩΣΟΥΝ ΛΟΓΟΝ

Με την καθυτέραν συναίσθησιν των υποχρεώσεων, πού πρέπει να έχη κάθε συνδικαλιστής και κάθε μέλος της τραπεζιτικής οικογενείας, αισθανόμεθα το καθήκον να διαμαρτυρηώμεν ενώπιον της ολότητος των συναδέλφων διά το τραγικόν κατάντημα, εις το όποιον ή εμπάθεια και ή τυφλός φατριασμός ώδήγησεν υπαλλήλους της Έθνικης Τραπεζης.

Λυπούμεθα διότι χαράσσωμεν τας γραμμάς αυτές, αλλά το άλλο μας καταπνίγει ή επιτακτική αξίωσις του δημοσίου στυγματος των έκτροπων τού είδους αυτού.

Τά γεγονότα είναι γνωστά: Ένώπιον του Ειρηνοδικείου εξεδικάσθη πρό ήμερών ένστασις 113 μελών του Συλλόγου μας κατά του κύρους και των «αποφάσεων» της παρακουστωγής, ή όποια απέκλήθη αυταρκέτως «Συνελεύσις». Αί «αποφάσεις» αυτές αφέρωσαν την έκλογήν Έφρευτικης Έπιτροπής προς διενέργειαν άρχιρρασιών.

Κατί την ενώπιον του Ειρηνοδικείου συζητήσιν της υποθέσεως αυτής εξήτάσθησαν μεταξύ άλλων ως μάρτυρες οι κ. κ. Κώστας Τσακυρογλου κ. ά., οι όποιοι έρχισθέντες ότι θα ειπουν «την αλήθειαν και μόνον την αλήθειαν (!) χωρίς φόβον και πάθος» παρέταξαν σειράν άθεσμιών, ψευδών, άνακριθών, άνυποστάτων και άστηρικτων ισχυρισμών. Και θα ήθέλαμεν να έρωτήσωμεν: Έάν τούτο δεν είναι ψευδορκία, τότε τί είναι;

Διότι οι δύο αυτοί κύριοι, ψευδώς ισχυρίσθησαν ότι ο Πρόεδρος του Συλλόγου έλυσε την συνεδρίασιν εις τας 5.40 της έρισεως ήμέρας, ενώ ήθελον άλλοι 60 υπάλληλοι μη υπογράφαντες άκόμη έπερίμεναν την σειράν των.

Διότι οι δύο φιλαλήθει (1) μάρτυρες άνακριθώς ύπεστήριξαν ότι ο Πρόεδρος ήρπασε τούς καταλόγους και τά χαρτιά και άνεχώρησε!

Διότι άκόμη οι ίδιοι ειπουν ότι ο Πρόεδρος — άκουσον, άκουσον — έπώλησε τον Σύλλογον εις τον έργοδότην έναντι του άνταλλάγματος παρατάσεως του όριου ήλικίας του και παραμονής του εις την Τράπεζαν

***

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου δεν πρόκειται, ως πληροφορούμεθα άρμόδιως, να άφισιν άναπάντητον την θρασείαν αυτήν διαστρεφόν της αληθείας και την ύβριν. Πεπειθώς εις την Δικαιοσύνην της Πατρίδος μας θα καταφύγη εις αυτήν. Μήνυσις επί ψευδορκίας ύπεβαλλομένη άμέσως θα έπισύρρη επί των ενόχων έλας τας άστυρράς κυρώσεις τούτων ταπεινωτικού άδικήματος.

Και θα έχη δίκαιον ο Πρόεδρος. Διότι είναι πασιγνωστον ότι, άφου έπερίμεναν από τας 5 έως τας 6.10 μ.μ. και άφου διεπίστωσαν ότι οι προσελθέντες και υπογράψαντες άνήρχοντο εις 270 άνεκοίνωσε δημοσίως ότι «έλλείπει άπαρτίας λύεται ή συνεδρίασις». Τότε ο κ. Δρεπανόπουλος εξήτησε άναμονήν μέχρι της 8 μ. μ. άλλ' ο Πρόεδρος έρθώς παρετήρησεν ή

τι «αυτό δεν μπορεί να γινή διότι πρέπει να μάθουν οι συνάδελφοι να προσέρχωνται έγκαιρώς εις τας Συνελεύσεις», προσέθεας ότι δεν είναι δυνατόν οι έγκαιρώς προσελθέντες να άναμένουν επ' άπειρον τούς θρακύνοντας ή άδικα φορευτάς.

Κατόπιν αυτού και άφου είχεν ήδη άρχισει ή διαρρηή των συναδέλφων — εάν έμετρώντο τότε οι παριστάμενοι θα εύρίσκοντο ολιγώτεροι των 150 — ή συνεδρίασις έλύθη κανονικώς. Και άν κατόπιν συνέβησαν χαισιότητες και άηθή έκτροπα, ταύτα έκάρουν άπαλύτως τούς σημερινούς όψιμους τιμητάς και θλιβερούς ήθελον υπερασπιστάς της τάξεως και του νόμου!

Έλλά είναι εξ ίσου κακόβουλος και συκοφαντικός ο ισχυρισμός ότι ο Σύλλογος «έπωλήθη» υπό του Προέδρου του εις τον έργοδότην έναντι προσωπικών άνταλλάγματων. Ταύτα λέγονται καθ' ήν στιγμήν ο Πρόεδρος κρατεί ύψηλά το γήπετον του Συλλόγου, καθ' ήν στιγμήν άγωνίζονται διά να άπαλλαγή των καθηκόντων του και ενώ προσφέρει τον έαυτόν του θυσίαν χάριν της ολότητος. Είναι προφανές ότι παρέμειοι ισχυρισμοί και τοιούτου είδους κατηγορίαι

ΕΠΙ ΜΙΑΣ ΑΔΕΪΑΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ

«Η ένότης... κάτι ώφέλιμον!»

Αναγκάζομαι με λύπην μου σήμερον να άσχοληθώ με την από 3) 4)1950 άνακοίνωσιν των κληρονόμων Αποστολοπούλου. Με λύπην μου διά δύο λόγους. Ο πρώτος είναι ότι θα γίνα και πάλιν δυσάρεστος εις μερικούς συναδέλφους. Ο δεύτερος, διότι έχω να διαπιστώσω ότι οι διάδοχοι του Αποστολοπούλου, άντι να άνταποκριθουν εις την έκκλησίην μου όπως ένωθήμεν όλοι διά να άγωνισθώμεν διά τα ζητήματά μας, συνεχίζουν την διασπαστικήν των πολιτικήν με την άδιαλλαξίαν της φατρίας.

Έλλά λυπούμαι άκόμη περισσότερο, όταν συλλογίζομαι την άπογοήτευσιν των άναγνωστών της «Τραπεζιτικής». Οι εργαζόμενοι συνάδελφοι — ιδίως οι συνάδελφοι των Έπαρχιών, οι όποιοι τούτων ύποφέρουν — περιμένουν το Συλλογικόν Δελτίον διά να πληροφορηθουν πώς διεξάγεται ο άγών κατά του έργοδότου. Πώς θα άπαλλαγουν από τας άδικίας, αι όποια γίνονται πρός... επανόρθωσιν άδικιών (όρα τελευταίας επανορθώσεως προαγωγών). Πώς θα άλλάξη ή νοοτροπία ώρισμένων παραγόντων του Τμήματος Προσωπικού. Αν θα εισπράξωμεν τας ύπερωρίας πού καθυστερούνται. Και άντι τούτων μανθάνουν ότι συνάδελφοι, άσχολούμενοι με τον συνδικαλισμόν, άγωνίζονται όχι κατά του έργοδότου, αλλά κατά του σωματείου των. Ότι οι κληρονόμοι Αποστολοπούλου προβαίνουν εις διασπαστικάς ενεργείας, θιασπάρχουν κατά συναδέλφων, άπειλούν ότι «θα σκοτωθώμε στη Συνέλευση», τρέχουν εις τά δικαστήρια διά να άκυρώσουν αποφάσεις νομίμων Συνελεύσεων του σωματείου των, λυσώντες διότι οι Έπαρχιώται συνάδελφοι έλαβον επί τέλους ψήφον και ότι ή άστυνομία, διά τον φόβον έκτρόπων, διατάζει να έγκρινη τας Συνελεύσεις μας!

αι είναι άνάξιαι και άπαντήσεως. Δεν διαψεύδονται τά ψεύδη. Είνε καταφανή και αυταπόδεικτα.

Και ταύτα λέγονται όταν είναι γνωστον ότι ο κύκλος των ιδίων θλιβερών προσώπων και των έλαχίστων όργάνων των επέδειξε κατά την μη πραγματοποιηθείσαν Συνέλευσιν ικανότητάς κευσαθεκισμού και ψευδοπαλληκαρισμού με την άπέπειραν και χειροδικία άκόμη κατά του Προέδρου!

***

Θλιβερόν το συμπέρασμα και θλιβερότερον το κατάντημα υπαλλήλων κατεχόντων άνωτέρας θέσεις εν τη ιεραρχία της Τραπεζης. Χάριν σκοπών, τούς όποιους έλοι γνωρίζουν, δεν διατάζουν να διακόρουν ολόκληρον την συναδελφικήν οικογένειαν. Δεν όρρωδούν πρό ούδενός. Κατασκευαζοντων τον Σύλλογον, το συνδικαλιστικόν μας όργανον, δηλαδή ήμάς τούς ίδιους, ύβρίζουν ενώπιον τρίτων τον νόμιμον εκπρόσωπον των συναδέλφων. Μετέρχονται την δημοκοπία, την διαστρεφήν, την προσβολήν της αληθείας, εν μιζ λέξει συκοφαντούν.

Έλλά — ως είναι περι τούτου βέβαιον — θα δώσουν συντόμως λόγον της ταπεινής και άχαρηκτηρίστου πράξεώς των.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΝ ΚΕΡΔΟΣ

Εις άλλην στήλην διατυπώνται αι άπόψεις της ύγιώς σκεπτομένης ολόκληρης των υπαλλήλων διά την κακήν στάσιν ενίων εκ των συναδέλφων, πού παρεσύρθησαν άναπανορθώτως εις τον όλισθηρόν κατήφορον της εμπάθειας. Έλλά αι άτυχείς αύται έκδηλώσεις και τά σποραδικά κρούσματα άντισυνδικα

λισμού δεν πρόκειται να έχου κανέν άλλο άποτέλεσμα από την τόνωσιν της συναδελφικής άλληλεγγύης και την πύκνωσιν των γραμμών εκείνων πού ποιών την τραπεζιτικήν οικογένειαν και σέβονται τας παραδόσεις. Και το κέρδος άσφαλώς, θα είναι σημαντικό.

ΜΑΘΗΜΑ

Όσοι πιστεύουν εις την εύθυκρίσιν και την άκεραιότητα της Έλληνικής δικαιοσύνης δέν έχου καμμίαν άμφιβολίαν ότι αι άναμενόμεναι άποφάσεις των άρμόδιων δικαστικών άρχών επί του συνδικαλιστικού μας ζητήματος θα είναι τοιαύται ώστε να ικανοποιούν τον άσθημα του δικαίου και της αληθείας προστάσις των συλλογικών μας δικαιωμάτων. Και ή άπόφασις της δικαιοσύνης θα άποτελέση έπωφελές διδάγμα διά τούς άτόπως και άπρεπώς θροβήσαντας.

Η ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ

Η «Τραπεζιτική» φιλοξενεί τακτικώς εις τας στήλας της τας άνακοινώσεις διά τας συνεχιζόμενας ψυχαγωγικάς έκδηλώσεις χάριν των νοσηλευόμενων εις το Κ.Α.Τ. τραυματιών. Καίτοι τά σχόλια είναι περιττά διά μίαν τούτων εύγενή προσπάθειαν, ή όποια γίνεται άθροδύτως, θα ήθέλαμεν να τονίσωμεν ότι και έκτός της συναδελφικής οικογενείας, ή έντύπωσις είναι άριστη και ή έπίδοκιμασία γενική διά τούς εργαζόμενους χάριν των τραυματιών συναδέλφους.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΝ»

Έλάδομεν την άκόλουθον επιστολήν:

Κύριε Διευθυντά,

Περίηλθε και εις ήμάς, πρό τριήμερον, το από 10 Μαρτίου έγκύκλιον διάγγελμα των άποχωρησάντων της Τραπεζης δύο συναδέλφων κ.κ. Αποστολοπούλου και Θ. Θεοδωρίδη. Δεν μας είναι, άτυχώς, δυνατόν να μην το σχολιάσωμεν.

Την έγκύκλιον αυτήν εύρισκομεν, κατ' άρχην, συγκινητικήν και... πολύ χαριτωμένην!! Συγκινητικήν διότι... οι ύπογράφοντες «άπεχώρησαν όριστικώς από την ύπηρεσίαν της Τραπεζης» άφου, έδοκίμασαν την πικρίαν» να μην... τούς άκολουθήση το προσωπικόν, μέχρι τέλους εις τον όλισθηρόν κατήφορον εις τον όποιον, άδοκήτως, είχαν εισέλθη.

Και πολύ χαριτωμένην την εύρισκομεν επίσης διότι όμιλει περί παρασυναγωγής «Ολυμπίων» κ.λ.π.

Έλλά θα μας επιτρέψουν, έλπίζομεν, οι δύο καλοί συναδέλφοι να τούς έρωτήσωμεν τούτο μόνον.

1) Έξακολουθούν να επιμένουν ότι αι πράξεις των, ιδίως δε από του 1948 και μετέπειτα πρέπει να εκλαμβάνονται ως «Συνδικαλιστικοί άγώνες». Έξακολουθούσιν να φρονούν ότι διά της στάσεώς των προήγαγον τάς συμφέροντα του Συλλόγου (δηλαδή του σώματος των εν τη Τραπεζή εργαζομένων) και δεν έβλαψαν ποσώς τας συμφέροντα του Ίδρύματος «το όποιον πάντοτε ύπηρετήσαν με άυταπάνησιν και άποδοτικότητα». Έάν ναι, νομίζομεν ότι πλανώνται. Διότι: α) Συνδικαλισμός δεν είναι ή εκστόμησις των μύθρων εκείνων και των περιβοήτων φράσεων, αίτινες διεφυγον των χειλέων των, έξω του Γραφείου της Διοικήσεως ως π.χ. «η αύτός, — ο Διοικητής, ή Έγώ, δηλαδή ο Αποστολόπουλος, (διά να μην ένθυμηθώμεν βαρύτερας έκφράσεις, αι όποια — τυχόν υίοθετούμεναι υπό του Σώματος των Συναδέλφων — δεν θα περιεποιούν τιμήν εις αυτό).

β) Συνδικαλισμός δεν είναι, άσφαλώς, το κατάντημα εκείνο της περυσινής άνοιξως, κατά το όποιον είδομεν τον Σύλλογον να άρχισή δημοσιογραφικόν άγώνα εναντίον της Τραπεζης, τη όποίαν — εν τούτοις — με άυταπάνησιν ύπηρετήσαν» οι σήμερον παραπονώμενοι.

Έπρεπε να εύρεθώσιν ούτοι, κατά τον χρόνον εκείνον, εις την Έπαρχίαν διά να άντιληφθουν την προκληθείσαν εκ των δημοσιευμάτων των έν τύπωσιν και το δυσμενές άποτέλεσμα των σχολίων των καλοθελητών.

2) Ηρώτησαν το προσωπικόν όταν «τοιούτοι» έσκέφθησαν να πράξουν και έλαβον την συγκατάθεσιν του δια τας έξτρεμιστικάς και άναρχικάς πράξεις των αυτών; Ισχυρίζοντο, εν τούτοις, ότι έξ όνόματος του προσωπικού ένήργουν!! Πότε όμως έξουσιοδοτήθησαν να δάλουν — δημοσιογραφικώς — έναντιον της Τραπεζης, «Αλλ' έλθσημονήσαμεν, ότι περί το τέλος, του παρελθόντος Αύγουστου, ύπεβάλομεν αυτά, περίπου, τά έρωτήματα (όχι άπ' εύθείας εις τούς του Συλλόγου — ούς δεν έσχομεν την τιμήν να γνωρίσωμεν προσωπικώς — άλλ' εις Συναδέλφους του Κεντρικού, συμφωνούτας με το έκπεσον Συμβούλιον του Συλλόγου) μας έδόθη ή άπάντησις. «Ο άγών δεν στρέφεται κατά της Τραπεζης, αλλά κατά του Διοικητού» ο όποιος... λέγει και ξελέγει» έρωτώμεν όμως και πάλιν. Έχει ο Σύλλογος, το δικαίωμα να παύη και να διορίζη Διοικητάς; Απο τότε ή Συνέλευσις των Μετόχων της Τραπεζης μας έξεχώρησε τοιοούτον τι δικαίωμα; Διατί, άραγε; Μήπως διότι τούς άνεκόλεσαν εις την τάξιν; Μήπως διότι ή συνέλευσις έκενη έξεδήλωσε την άπόφασιν να παύσουν οι άλόγιστοι έξτρεμισμοί; Μας κακίζουν, επί πλέον, οι άγαπητοί άποχωρήσαντες, διότι «οι εκ των Έπαρχιών επί τούτω άφίχθέντες» δεν τούς έδόσαμεν «συγχωροχάρτι» διά τας «καλάς» πράξεις των και δεν τούς επανεξελέξαμεν διά να συνεχί

